

JUŘINSKÝ ZPRAVODAJ

1. číslo, ročník 2018

www.jurinka.cz

ÚVODNÍ SLOVO - VIZE

Vše, co je živé, se musí vyvíjet, musí někam směřovat a rozvíjet se. I taková vesnice je do jisté míry živý organismus plný lidí a měli bychom myslet na její vývoj, neboť to, co se nijak nerozvíjí, je odsouzeno k zániku. Proto si neustále kladu otázku, co vše je potřeba udělat pro Juřinku, aby zde bylo krásné místo k životu. Plán pro zbytek tohoto roku je jasný. Po úspěšné druhé fázi velkoplošné opravy komunikace Juřinka – Hrb nás čeká ještě jedna velkoplošná oprava, a to oprava komunikace Chaloupky, která by měla být realizována během léta. Zároveň je zadána ke zpracování u architektonického studia „Klier architects“ studie s názvem „Rekonstrukce sportovně – kulturního areálu TJ Juřinka“. Tato studie by nám měla odhalit možnosti budoucího využití celého areálu TJ. Vize je jasná. Chceme zde vybudovat výborné zázemí jak pro sportovce, tak i pro občany, přejeme si, aby se zde bylo možno scházet ve větším počtu a realizovat zde v kulturních a odpovídajících podmínkách celou řadu společenských akcí. Zároveň by se v příštím roce mělo navázat na studii k

rekonstrukci areálu TJ a na jejím základě vypracovat kompletní projektovou dokumentaci, díky které by se pak v letech 2020-2021 mohl celý areál opravit a rozšířit do podoby, která odpovídá „21. století“.

Díky rozšíření celé budovy by pro sportovce mohly vzniknout dvě nové šatny a horní sál by mohl mít kapacitu až cca 120 lidí. Každá obec si totiž zaslouží, aby měla svůj malý „kulturák“, kde by se lidé mohli scházet. Protože jen tehdy, když jsou ve vesnici pořádány různé obecní „veselice a taškařice“, obec skutečně žije a není pouhou „noclehárnou“. Kromě samotného rozšíření budovy TJ a její celkové modernizace a zateplení by pak v areálu mohlo vzniknout na místech dnešního antukového hřiště i hřiště „multifunkční“, které by sloužilo jak sportovcům TJ Juřinka, tak i občanům.

Tolik k tomu, co vše se bude realizovat v tomto roce. Pojdme se však podívat na období následující a představit vizi na nejbližší čtyři roky, tedy na období 2018-2022. Kde by mohla Juřinka za čtyři roky být, pokud by šlo vše dle plánů?

Za prvé je nutné i v příštím roce pokračovat v opravách místních komunikací. Hlavní investiční akcí by tedy měla být třetí a závěrečná etapa velkoplošné opravy komunikace Juřinka – Hrb. Tato komunikace by se měla opravit až po dolní zastávku MHD „Juřinka, u mostu“. Součástí této akce by měla být i oprava tzv. „zkratky“. Pokud se nám to povede, většina komunikací v majetku města Valašské Meziříčí na katastru Juřinky bude mít nový povrch a vyrovnáme tak dluh z let minulých, kdy těmto komunikacím nebyla věnována řádná péče a jen se zde lidově řečeno „lepily díry“.

Pokračování uvnitř zpravodaje.

Zároveň by se v příštím roce mělo navázat na studii k rekonstrukci areálu TJ a na jejím základě vypracovat kompletní projektovou dokumentaci, díky které by se pak v letech 2020-2021 mohl celý areál opravit a rozšířit do podoby, která odpovídá „21. století“.

Je však taky nutné myslet na to, aby si zde lidé, kterým se na Juřince líbí, mohli postavit nový dům. Stavebních míst v celém městě Valašské Meziříčí je obrovský nedostatek. Jak se však město nebo její místní část může rozvíjet, pokud si zde mladí lidé nemají kde postavit své vlastní nové bydlení? Dle mého názoru je takový rozvoj nemožný a takové město je odkázáno k tzv. „stárnutí“, kdy se mladí lidé z města stěhují tam, kde je jim dána příležitost jak pracovní, tak i možnost vlastního bydlení. S prací to zde není špatné, máme ve městě celou řadu velkých firem a téměř všechny volají: „Nemáme lidi!“. S bydlením je to však o poznání mnohem horší. I proto v těchto dnech vzniká studie, která si klade za cíl rozparcelovat a navrhnout zasilování a infrastrukturu v dolní části Juřinky. Konkrétně se jedná o pozemek v majetku města od čtvrté ulice směrem ke „Koňářkovi“. Zde by mělo vzniknout až 24 stavebních parcel, které město nabídne občanům k prodeji.

Pokud vše tedy půjde jak v letech nynějších, za čtyři roky budeme mít na Juřince opraveny veškeré komunikace, budeme mít odpovídající sportovně-kulturní areál a možná se můžeme těšit i na nové sousedy, s kterými si můžeme povídat, s nimiž si budeme pomáhat a od kterých se můžeme třeba i učit novým a nepoznaným věcem. Jen tak se Juřinka nestane opět pouhou „noclehárnou“. To je má vize, které věřím.

Za Osadní výbor Juřinka

Tibor Mičunek

ROZHOVOR SE STAROSTOU MĚSTA

Úvodem našeho rozhovoru bych chtěl čtenářům prozradit, že od začátku volebního období si s panem starostou tykáme, takže i náš rozhovor s dovolením povedu v této formě.

1. TM: Pomalu, ale jistě se blíží konec volebního období, do kterého jsi vstoupil jako nováček. Co nejvíc tě ve funkci starosty města překvapilo a jaké dovednosti ses musel naučit?

RS: Překvapilo mne nejednou to, že i relativně jednoduchá rozhodnutí nejde mnohdy realizovat hned. Úřad je velký kolos a také legislativa často spíše škodí, než pomáhá. To, co se v soukromé firmě rozhodneš udělat, zrealizuješ raz dva. Na městě to může trvat i roky. Musel jsem se hlavně naučit vyjednávat. Hledat kompromisy a získávat pro důležité projekty a své nápady také ostatní. To nejde bez důkladné přípravy a hlavně to

zabere spoustu času. Nicméně se to vyplatí. Nakonec všechny klíčové investice jsme v zastupitelstvu hlasovali napříč politickými stranami a nikdy ne „těsnou“ třináctihlasou většinou. Ve funkci starosty jsem využil všechny své dosavadní zkušenosti moderátora, podnikatele, IT specialisty, elektrotechnika, ekonoma i manažera. Zjistil jsem, že všechno, co jsem dosud v životě dělal, se mi v této práci ztraceně hodí.

2. TM: Není tajemstvím, že do podzimních komunálních voleb jdeš jako lídr hnutí ANO a budeš tak obhajovat mandát starosty. Chtěl bych se tedy zeptat, jaká je tvá vize rozvoje města pro období 2018-2022? Jaké projekty vnímáš jako prioritní?

RS: Musíme úspěšně dokončit rekonstrukci Kina Svět na komunitní centrum – knihovnu, pokračovat v projektování a

výstavbě sportovní haly, zrealizovat rekonstrukci náměstí, revitalizaci panelových sídlišť a dát jasnou podobu dopravnímu terminálu v areálu Křižanovy pily. Nesmí se samozřejmě šetřit ani v místních částech, i zde se rýsuje několik smysluplných projektů. Sportovní hřiště, kulturní prostory, opravy komunikací. Další oblastí, na kterou se musí město zaměřit, je podpora jak individuální, tak hromadné bytové výstavby. Již připravujeme studie na některé lokality.

3. TM: Letošní rok je historický co do výše investic, které dosáhly bezmála 250 mil Kč. Můžeš nám prozradit, o jaké investice se jedná a co vše se bude v letošním roce realizovat?

RS: Probíhá rekonstrukce Kina Svět (80 mil.), oprava mostu přes řeku Bečvu (20 mil.), dokončuje se výstavba Smuteční obřadní síně (35 mil.), dobudovávají se ubytovací kapacity v jižním křídle Zámku Žerotínů (11 mil.), opravuje se krytý bazén (12 mil.), probíhá revitalizace několika sídlišť (40 mil.), modernizuje se veřejné osvětlení, budují a opravují se chodníky na mnoha místech.... Je toho fakt hodně ☺

4. TM: Město Valašské Meziříčí má celkem šest místních částí. Jaké dle tvého názoru jsou společné problémy těchto lokalit a v čem naopak vnímáš největší rozdíly těchto částí města?

RS: Každá místní část si podle mne zaslouží kvalitní komunikace a chodníky, stejně jako jiné části města. Jde o klíčové stavby mající zásadní vliv na bezpečnost lidí. Kromě toho bych si přál, aby v každé místní části bylo jak dětské hřiště, tak slušné sportoviště a kulturák, nebo nějaký rozumný prostor na pořádání společenských akcí. Nejde to najednou, ale postupně se to jistě dá zvládnout. Myslím si, že v tomto ohledu jsou potřeby všech místních částí podobné. Největší rozdíly jsou asi v infrastruktuře. V některých částech chybí kanalizace, jinde chodníky anebo třeba hospoda. I ta by měla patřit k místní části.

5. TM: Juřinku jsi v pozici starosty města navštívil již mnohokrát. Jak se ti u nás líbí?

RS: Tibore, na Juřinku jsem jezdil na kole už jako kluk na základce. Ve zdejší roklí jsem strávil spoustu času a také u Bečvy a na hřišti. Mám tady spoustu kamarádů, takže ti nemohu odpovědět jinak, než že líbí.

6. TM: Díky úspěšné soutěži druhé fáze velkoplošné opravy komunikace Juřinka – Hrb se podařilo ušetřit bezmála 885 000 Kč. V současné době jednáme o tom, že by se ušetřené peníze využily na druhou velkoplošnou opravu na Juřince, konkrétně na opravu komunikace Chaloupky. Jak reálně vidíš tento projekt?

RS: Společně s Davidem Černochem (vedoucí OKS) na tom děláme. Věřím, že během léta bude hotovo!

7. TM: Společně jsme se vrhli na přípravu projektové dokumentace s názvem „Využití sportovního areálu TJ Juřinka“. Výsledkem této studie má být budoucí využití celého areálu a nynější budovy šaten a hostince TJ. Pokud se vše povede dle plánu, tak v budoucnu Juřinka získá místo, kde krom fotbalového hřiště a dětského hřiště bude i hřiště multifunkční. Budova se rozšíří o dvě nové šatny pro sportovce i horní sál bude zvětšen tak, aby jeho kapacita byla alespoň 120 lidí a mohly se zde konat kulturní akce místní části. Kromě rozšíření budovy bude celá budova opravena, což znamená opravu sociálního zařízení, rozvody ústředního topení, zateplení budovy atd. Jak z pohledu starosty města vnímáš tento projekt „kulturně-sportovního areálu“? A vidíš reálně, aby se v rozpočtech města v příštím období našly prostředky na jeho opravu a financování?

RS: Pokud projekt bude „střízlivý“, pak určitě ano. Nechceme tady olympijské centrum, ale odpovídající sportoviště a zázemí. Sál pro pořádání společenských akcí by měl být samozřejmostí v každé místní části.

8. TM: I když „osadní výbory“ přímo nespádají do gesce starosty města, chtěl bych se zeptat, jak vnímáš jejich práci a účelnost z pohledu starosty města.

RS: Pro mne jsou klíčoví hlavně předsedové osadních výborů, kteří mi zprostředkovávají přenos informací a požadavků od ostatních občanů. Za sebe musím říct, že jsem mile překvapen tím, jak osadní výbory fungují. Nehádáme se, to je strašně důležité. Naopak panuje mezi námi přátelská atmosféra a snažíme se společně hledat řešení. V takovém prostředí se skvěle pracuje a je to také vidět na tom, co všechno se nám za ty čtyři roky podařilo. V začátcích, když jsem chodil na jednání s občany v místních částech, se těmito mítinkům říkalo „kamenování starosty“. Jsem rád, že to dávno není pravda. Dnes je to konstruktivní debata se snahou popsat potřeby konkrétní místní části.

9. TM: Dovolím si jednu osobní otázku závěrem našeho rozhovoru. Není tajemstvím, že patříš mezi velmi pracující lidi, dá se říci, že už jsi pomalu workoholik. Do kanceláře chodíváš již kolem 7:00 a častokrát zde býváš do pozdních večerních hodin a navíc mnohdy pracuješ i o víkendu. Kde na tento časový záprah bereš energii a co na tvé pracovní vypětí říká rodina?

RS: Naštěstí jsou děti již dospělé. Manželka je již za ty roky zvyklá, že mám časově náročnou práci, ale když to jde, snažím se jí to vynahradit. Tím největším motorem pro mne je to, že mě tato práce stále baví, a navíc mám pocit, že se daří a to je ta nejlepší „droga“, která mě nakopává do další práce. Na radnici jsme skvělý tým. Politici i úředníci. Městský

úřad je šílený stoosmdesátihlavý kolos, který je někdy těžké rozhýbat. Když se to ale podaří, dokáže neskutečné věci.

10. **TM:** Úplně závěrem se zeptám, jestli máš nějaké osobní motto, kterým se řídíš.

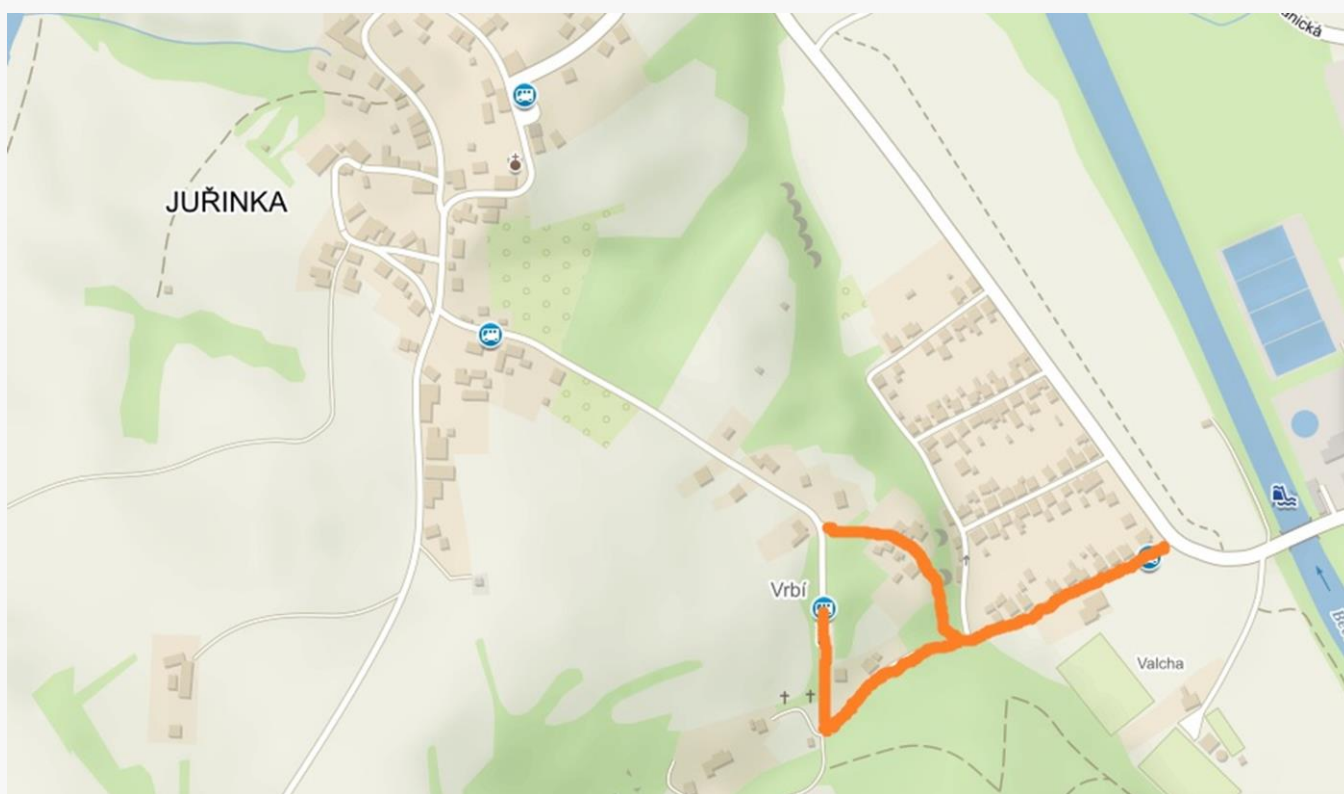
RS: Nic není nemožné. Chce to jen chtít a mít kolem sebe spolehlivé lidi, kteří ti pomohou.

TM: Závěrem bych ti chtěl poděkovat za rozhovor a hlavně za výbornou spolupráci během uplynulých čtyř let. Moc si vážím tvé osobní angažovanosti při řešení klíčových problémů místní části Juřinka, ať už v rámci oprav komunikací nebo v případě přípravy „kulturně-sportovního areálu Juřinka“. Do nadcházejících voleb ti přeji mnoho sil a mnoho štěstí!

PŘEHLED PLÁNOVANÝCH INVESTIC

Rok 2019

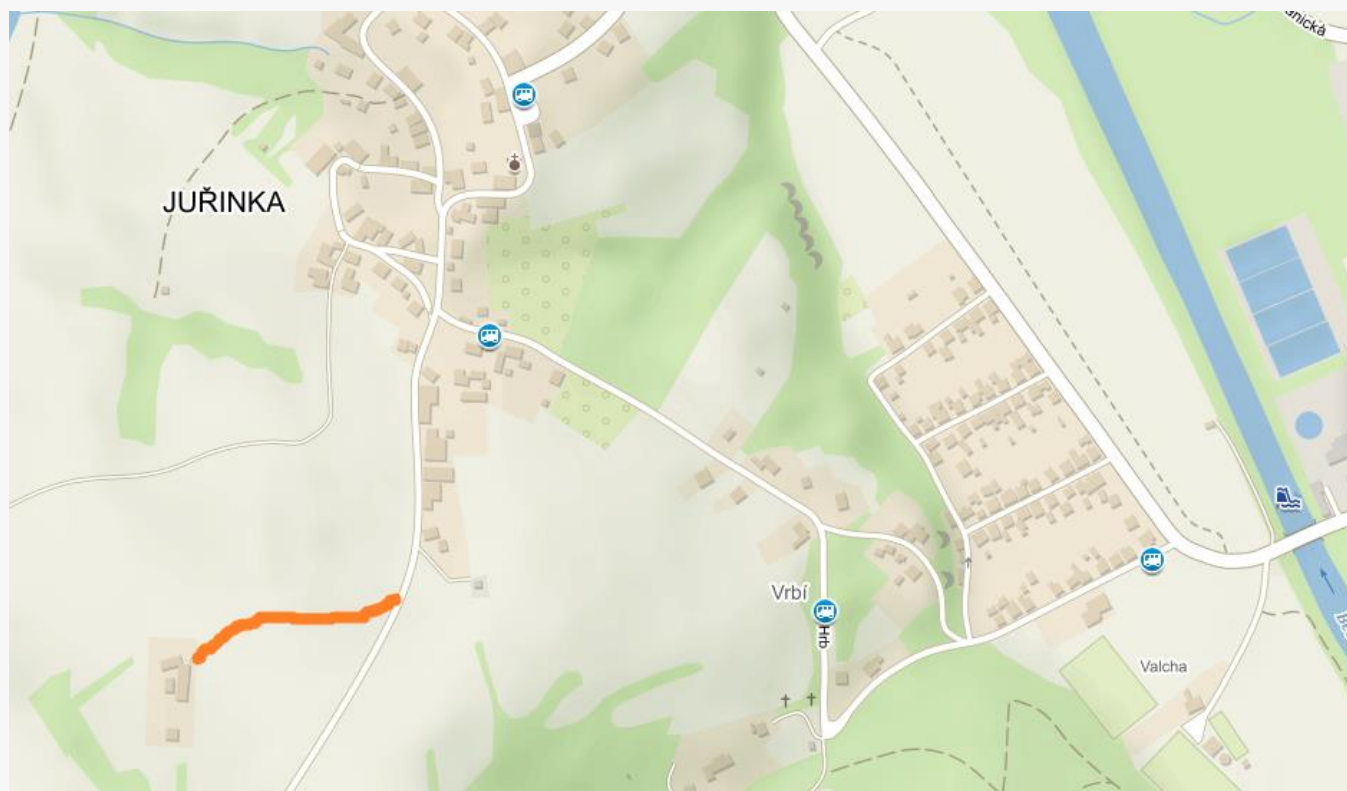
a) Třetí etapa velkoplošné opravy komunikace Juřinka – Hrb

b) Oprava komunikace „Juřinka – Paseky“

c) Projektová dokumentace na „Rekonstrukci sportovně-kulturního areálu TJ Juřinka“

d) Oprava komunikace „Juřinka – Paseky“

e) Projektová dokumentace na „Rekonstrukci sportovně-kulturního areálu TJ Juřinka“

Rok 2020 až 2021

Bude probíhat samotná rekonstrukce areálu TJ Juřinka. Dále by měly v tomto období být vyměněny dvě zastávky MHD, a to: „MHD Juřinka, u mostu“ a „MHD Juřinka, rozc.“

ČISTÁ ŘEKA BEČVA II INFORMACE PRO OBČANY K ZAJIŠTĚNÍ SVOZU ODPADNÍCH VOD V RÁMCI ČŘB II

V rámci projektu Čistá řeka Bečva II (dále jen ČŘB II) bylo vybudováno celkem cca 181 km kanalizace v 18 obcích. Tato realizace je navazující etapou projektu ISPA Čistá řeka Bečva, který byl realizován v letech 2005 – 2006 celkem v šestnácti obcích s vybudovanou kanalizací v délce téměř 154 km. I přes výše uvedené množství vybudované kanalizace zůstává v našem regionu stále mnoho oblastí, kde kanalizace vybudována nebyla nebo její vybudování je z technických nebo finančních důvodů velmi obtížné či nerealizovatelné. Vzhledem k tomu, že hlavním cílem vybudování vodohospodářské infrastruktury v povodí Vsetínské a Rožnovské Bečvy je ochrana životního prostředí a zajištění dostupnosti služby pro nakládání s odpadními vodami, bude v rámci projektu ČŘB II v oblastech, kde kanalizace z výše uvedených důvodů vybudována nebyla, zajišťován svoz odpadních vod fekálními vozy. Svoz bude zajišťován na základě uzavřené smlouvy mezi občanem a společností Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s., za cenu stočného ve výši 36 m3/1os/1rok.

Postup a vzor k uzavření smlouvy naleznete na [www stránkách](http://www.jurinka.cz):

http://www.vakvs.cz/userfiles/admin/files/dokumenty/obchodni_oddeleni/postup_sml_svozy_CRB2.pdf

http://www.vakvs.cz/userfiles/admin/files/dokumenty/obchodni_oddeleni/smlouva_bez_udaju.pdf

Povinnost zajištění likvidace odpadních vod je dána ze zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů takto:

§ 38 (6) Kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod, a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí prokázat jejich zneškodňování v souladu s tímto zákonem. Sankce za nesplnění povinnosti podle tohoto zákona jsou následující: Juřinský zpravodaj www.jurinka.cz 6

Sankce za nesplnění povinnosti podle tohoto zákona jsou následující:

§ 118 Porušení jiných povinností při nakládání s vodami (1) Fyzická osoba se jako oprávněný dopustí přestupku tím, že d) nezajistí zneškodnění odpadní vody akumulované v bezodtokové jímce podle § 38 odst. 6. (3) Za přestupek lze uložit pokutu b) do 50000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d)

Pokud tedy k občanům přijde kontrola, budou muset prokázat, že odpadní vody zlikvidovali tak, jak podle zákona mají – vývozem do čistírny odpadních vod. Doloží to účtenkami, které obdrží za komerční svoz nebo právě uzavřenou smlouvou se společností Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s., pro svoz fekálními vozy v rámci projektu ČŘB II.

Sdružení obcí Mikroregionu Vsetínsko

VÍTE, ŽE I MALÉ MNOŽSTVÍ NEŽÁDOUCÍCH LÁTEK MŮŽE ZNEHODNOTIT TŘÍDĚNÍ ODPADU?

Ano, i malé množství nežádoucích příměsí může znehodnotit tuny surovin.

Bez vás a vaší dobré vůle se to neobejde! Proto je dobré vědět, jak správně třídit odpad, abychom to nedělali zbytečně. Máme rádi jednoduché návody, a tak předkládáme návod k třídění odpadu jednoduše:

Co patří do nádoby na papír - noviny, letáky, časopisy, kartonové obaly, vícevrstvá papírová lepenka, kancelářské papíry, balicí papíry.

Naopak do nádoby na papír nepatří - papír znečištěný barvami, minerálními oleji či jinými nebezpečnými látkami.

Co patří do pytle na plast - plastové láhve od nápojů, folie od potravin, obaly od domácích čistících prostředků, použité plastové výrobky, neznečištěný pěnový polystyren apod.

Naopak do pytle na plast nepatří - guma, nebezpečné látky, obaly se zbytky nebezpečných látek (lepidla, barvy, oleje).

Co patří do nádoby na sklo - barevné sklo, transparentní sklo.

Naopak do nádoby na sklo nepatří - porcelán, keramika, drátosklo, zrcadlové sklo, kovy, plasty, papír, komunální odpady.

Co patří do nádoby na tetrapak - obaly od nápojů s označením pod recyklační značkou C/PAP, vypláchnuté s narovnanými rohy a krabice sešlápnuté.

Co patří do kontejneru na textil - oblečení, ložní prádlo, záclony, ubrusy, ručníky, párovaná obuv.

Nepatří do kontejneru na textil - koberce, matrace, molitan, znečištěné a mokré textilie.

Spalovny produkují jedovaté látky, proto tříděním odpadu zlepšíme kvalitu ovzduší. Všem, kteří třídí odpad pečlivě, děkujeme!

Napsal Jindřich Škrla

Z HISTORIE OBCE

O vzniku JZD

Běžela 50. léta a po vzoru Sovětského svazu i v naší zemi došlo ke kolektivizaci. Dějiny se nevyhnuly ani Juřince, a tak 7. 10. 1957 zde bylo založeno JZD.

Juřinka se v té době mohla jmenovat Palátovo, neboť předseda JZD byl Palát Jaroslav, předseda MNV Palát Alojz, tajemník Palát Antonín a předseda KSČ Palát Josef.

Do vedení JZD Juřinka byli zvoleni - předseda Palát Jaroslav, agronom Mičunek Vladimír, zootechnik Halašta Rudolf a účetní Zetek Bohumil.

V roce 1966 došlo ke sloučení JZD Juřinka s JZD Poličná a JZD Lhota. Tehdy byli do představenstva zvoleni: předseda Strnadel František, účetní Pospěch Ivan, mechanizace Halašta Zdeněk, zootechnik Dobeš Jarmil, živočišná výroba Burda Bohumil.

JZD Juřinka hospodařila na 172 hektarech půdy a měla 71 členů.

Pro členy JZD i jejich rodiny to byla velmi krutá doba jak politicky, tak finančně. Pro mladé lidi ze zemědělství nastala situace „zachraň se, kdo můžeš.“ Pokud nechtěli vstoupit do JZD, jako jedna z mála možností se nabízela tvrdá dřina v šachtě Ostrava. Jestliže se sedlák vzpřilil a vzal na „soudruha tajemníka vidle“, následoval žalář na uranových dolech Příbram, odkud se v lepším případě navrátil za několik let s podlomeným zdravím; v řadě případů však věznění nepřežil.

Násilná kolektivizace způsobila rozvrácení tisíců rodin, stovky obětí na životech a likvidaci selského stavu.

Je s podivem, že pouze film Všichni dobří rodáci od režiséra Vojtěcha Jasného z Kelče zobrazuje skutečné události související se zakládáním JZD.

Agitátoři, kteří po večerech přesvědčovali zemědělce o výhodách vstupu do JZD, byli obvykle zaměstnání v průmyslu či úřadech a někteří na akt přesvědčování byli i uvolnění ze zaměstnání.

Co se týká výdělků v JZD, byla to úplná žebračina, říkával pan Černoch z Hájků, který býval příkladným hospodářem. V porovnání s průmyslem se jednalo o třetinové platy. Juřinka mívala normovanou průměrnou denní mzdu 18 KčS, když se podařilo jednotku za den vydělat, jednalo se o úspěšný den. Například v roce 1959 při stavbě kravína byla norma - jednotka vykopat na vodovod ručně 20 metrů délky a 1 metr hloubky, přičemž tříkilový chleba tehdy stál 3,75 a vlak Valašské Meziříčí – Vsetín zpáteční 5,20 KčS.

Jednotku na Juřince pomáhala vylepšovat těžba šterku, který se těžil v přilehlých oblastech břehů Bečvy. Většinou se ve třech lidech dařilo za den ručně naložit i složit 3 až 5 V3S. Aby se finančně podhodnoceným členům JZD podařilo přežít, museli pracovat na svých záhumenkách o výměře 0,4 hektarů, které zůstaly v soukromém vlastnictví Juřínáků.

Možností, jak si finančně přilepšit, bylo také dostat se na podzim na cukrovarnickou kampaň nebo přes zimu na pilu.

Jako děcka jsme byli neustále zapojeni do práce na záhumence, případně v JZD při práci v dílkách při jednocení řepy či sklizni lnu. Ve škole jsme šli sbírat „štvavého“ amerického brouka zvaného mandelinka. Dva žáci našli u střelnice po jednom broukovi a byli prohlášeni za hrdiny dne.

Byly to takové paradoxy, že když jsem jako 12letý vzal na trh košík hrušek, utržil jsem 60-80 KčS. Doba byla taková, že když si chtěl člen JZD vzít ovoce ze své meze, třeba na Strážce, musel do pokladny JZD zaplatit 40 KčS, ale když jsme došli na místo, jiný kolemdoucí měl špendlíky posbírané a prohlásil: „No a co, však je to družstevní“. Národ si velmi rychle zvykl na to, že všechno je družstevní.

Asi v roce 1959-60 se zavedly tzv. doplatky; asi 1/3 mzdy se během roku zadržovala a byla vyplácena až v lednu na akci zvané doplatky, kde bývalo také veliké pohoštění.

Jelikož mechanizace byla zpočátku na mizerné úrovni, odnesli to dva traktoristé svými životy. Konkrétně se jednalo o Aloise Černotíka a Vladimíra Mičunka.

Tvrdá represe, tzv. akce 15 označována jako KULAK, která znamenala přesídlení do pohraničí, se Juřince vyhnula, neboť jak horní, tak dolní Halaštovi měli těsně pod 15 hektarů, což bylo považováno za hranici, při níž se dalo přemýšlet o přesídlení do pohraničí.

Ti, co pocházeli ze zemědělské rodiny a vycházeli školu, měli velký problém se dostat do průmyslu. Mě zachránil Karel Vala, který se přistěhoval z Mankovic a splnil tím požadavek 1 žáka, který musel působit v JZD.

V letech 1966-67 se začala situace výdělků hodně zlepšovat a v roce 1968 už v některých přidružených výroбах dosahovali stejné výplaty jako v běžném průmyslu.

Nutno uvést, že soudruzi vedli dokumentaci o tom, kdo JZD poskytl „živý“ (zvířata) a „mrtvý“ (stroje) inventář.

Při privatizaci v 90. letech byli někteří členové JZD definitivně okradeni, ale to se netýká Agrotechu Poličná, tedy pokud je mi známo.

Otázkou zůstává, jaký by byl vývoj venkova bez násilné kolektivizace. Při pohledu na dnešní mechanizace by obdělávání malých políček nebylo možné. Podobnost se nabízí - Kaufland a drobný obchůdek neboli velcí porážejí malé.

V 70. letech, když dala dojnice 4 tisíce litrů mléka ročně, byla považována za velmi dobrou. Dnes dojnice, když mají dostatek dobré píce, se proměnily v údernice a za rok dají 10 tisíc litrů mléka a někdy i více.

Asi tak v roce 1963 vystoupil v československé televizi sovětský agronom Moskalenko z Moskvy s tím, že došli tak daleko, že masírují kozla a ten jim nyní dává dvoudecilitrovou sklenici mléka. Zeptal jsem se na to ve Slušovicích při exkursi v roce 1989, ale tamní odborníci pouze mlčky kroutili hlavami, a to velmi dlouze.

Zdeněk Kubeša

Jméno a příjmení	Zabavená výměra půdy
Halašta Vladimír	14,38 hektarů
Halašta Rudolf	13,12 hektarů
Palát Josef	9,91 hektarů
Horák Jan	7,96 hektarů
Palát Emil	7,72 hektarů
Páter Antonín	7,55 hektarů
Mičunek Vladimír	7,11 hektarů
Knápek Jaroslav	6,15 hektarů
Burda Bohumil	5,54 hektarů
Krutílek František	5,00 hektarů
A dalším 61 drobným statkářům v Juřince.	

ŽEROTÍNOVÉ A JUŘINKA (II. ČÁST)

V předešlé části jsme sledovali vývoj obce a jejího okolí za vlády prvních Žerotínů z řad meziříčské větve rodu. Tato rodová linie však roku 1692 vyhasla a obec po více než sto letech změnila majitele. Krom toho pozvolna pokračoval její vývoj a Juřinka mířila k novým konfliktům s nedalekými Přílukami.

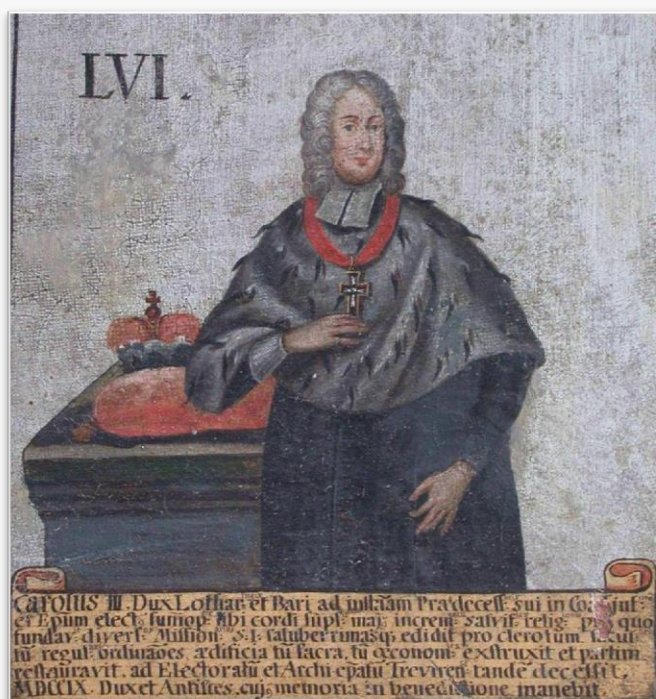
Biskupská mezihra a Žerotínové v letech 1706 – 1818

Minulý článek byl ukončen smrtí pana Bernarda Ferdinanda ze Žerotína v roce 1692. Šlechtic skonal bez mužských potomků a meziříčské léno připadlo zpět pod přímou správu olomouckého biskupství. Oficiálním vlastníkem Juřinky se tak stal biskup Karel II. z Lichtensteina-Kastelkornu (*1624-†1695), stavitel zámku a zahrad v Kroměříži, po jehož smrti se biskupské berly ujal patnáctiletý Karel Josef Lotrinský (*1680-†1715), synovec císaře Leopolda I. Habsburského. Právě biskup Karel Josef léno i s Juřinkou udělil snad r. 1706 panu Maxmiliánovi Františkovi ze Žerotína (*1662-†1706).

Před tím, než se Maxmilián léna ujal, byl v roce 1694 za biskupa Karla z Lichtensteina-Kastelkornu sestaven podrobný soupis celého manství. Dle katolického kněze Eduarda Domluvila, jenž na přelomu 19. a 20. století sepsal svůj „Okres valašskomeziříčský“, bylo léno: „posud po válce 30leté ve stavu zbědovaném.“ V soupisu je zmíněna i Juřinka s vrchem Junákovem.

*Biskup Karel z Lichtensteina-Kastelkornu
– vlastník Juřinky v letech 1692 - 1695*

*Biskup Karel Josef Lotrinský – vlastník
Juřinky v letech 1695 - 1706*

Pan Maxmilián František ze Žerotína pocházel z vízmberské linie rodu, která sídlila na zámcích ve Velkých Losínách a Loučné nad Desnou. Barokní kavalír vyrůstal v ponurém prostředí, poznamenaném nechvalně proslulými čarodějnickými procesy, které nad losinským panstvím roku 1678 rozpoutala jeho tetička Angelina Sibylla z Galle. Meziříčského léna si Maxmilián příliš neužil, neboť skonal již v roce 1706. Žádné potomky nezanechal, a Juřinku i s okolními vesnicemi tak získal jeho mladší bratr Jan Jáchym ze Žerotína (*1667-†1716).

Maxmilián František ze Žerotína – získal Juřinku zřejmě kolem roku 1706 (zámek Velké Losiny)

Jan Jáchym ze Žerotína, mladší bratr Maxmiliána Františka – vlastnil Juřinku mezi léty 1706-1716 (MaG Valašské Meziříčí)

Jan Jáchym ze Žerotína byl zřejmě nejvýznačnějším šlechticem, který kdy Juřinku a meziříčské léno vlastnil. Stejně jako jeho starší bratr, i on vyrůstal v prostředí ovlivněném stínem čarodějnických procesů. Život se Janu Jáchymovi rapidně změnil po roce 1688, kdy jej císař Leopold I. jmenoval komorníkem. O deset let později byl Jan Jáchym jmenován skutečným císařským komorníkem.

Život u dvora poskytl Janu Jáchymovi netušené možnosti. Postupně sloužil třem císařům – Leopoldovi I., Josefovi I. a Karlovi VI. Vladařům pomáhal s osobní hygienou, oblékáním, účastnil se důležitých audiencí, doprovázel je na hony atp. Zřejmě však nebyl kariéristou, neboť se s pozicí skutečného komorníka spokojil až do své smrti.

O životě Jana Jáchyma nás podrobně informuje německy psaný deník, který si aristokrat vedl v letech 1704 až 1716. Vzácný dokument dnes odpočívá v útrobách Slezského zemského archivu v Opavě. Z jeho stránek se například dovídáme: „dnes ráno, poté, co jsem vyslechl mši svatou, jsem jel do Favority, odkud celá společnost, oblečená již kompletně do gala, odjela do Schönbrunn, kde se při opeře slavily narozeniny Jejich Veličenstva vládnoucího císaře“, či: „Dneska jsem měl službu, kterou nejenže jsem skoro celou strávil u dvora a nemálo se tím unavil, nýbrž kromě toho se mi přihodily všelijaké další mrzutosti, což mě dostalo do obzvláště špatné nálady“.

Funkci komorníka Jan Jáchym vykonával až do své smrti v roce 1716. Východomoravské lenní majetky včetně Juřinky tak připadly Janu Ludvíkovi ze Žerotína (*1691 - †1761). Jan Ludvík byl jediným synem Jana Jáchyma, jenž se dožil dospělosti. Za Jana Ludvíka a jeho syna Ludvíka Antonína ze Žerotína (*1723 - †1808) došlo mezi Juřinkou a nedalekými Přílukami k vyhraněnému sporu o pastviny Křivoše (či Křivoší). Kořeny sváru vedly zpět do doby krátce po třicetileté válce, kdy Juřinka přišla o velké množství původního obyvatelstva. Tehdy se vedení obce rozhodlo, že výše zmíněné pastviny pronajme příluckému fojtovi, který se zavázal, že za pronajatou půdu bude Juřince platit 30 krejcarů a po tři roky též bude Juřince odvádět 6 rýnských. Noví přílučtí fojtové však tuto dohodu nerespektovali a odmítali zmíněnou částku platit. Dokonce chtěli Křivoše připojit ke své obci, čemuž ale zabránilo vrchnostenské úřednictvo, které pastviny přisoudilo Juřince. Juřínští rolníci poté pastviny zrušili a na jejich místě zaseli proso, čehož však využili Přílučtí a do obilného pole vehnali své koně. Juřinskému fojtovi a několika jeho sousedům se sice podařilo koně z Křivoší dostat, ale reakce Příluckých byla nečekaně ostrá. Značná část tamních obyvatel, doplněná lidmi ze Lhotky nad Bečvou a z Vysoké, vyrazila Juřinským vstříc a několik jich tam pobili. Na prchající se také nebáli střílet. Jindy zase Přílučtí posbírali své srpy a sežali Juřinským veškerou úrodu obilí.

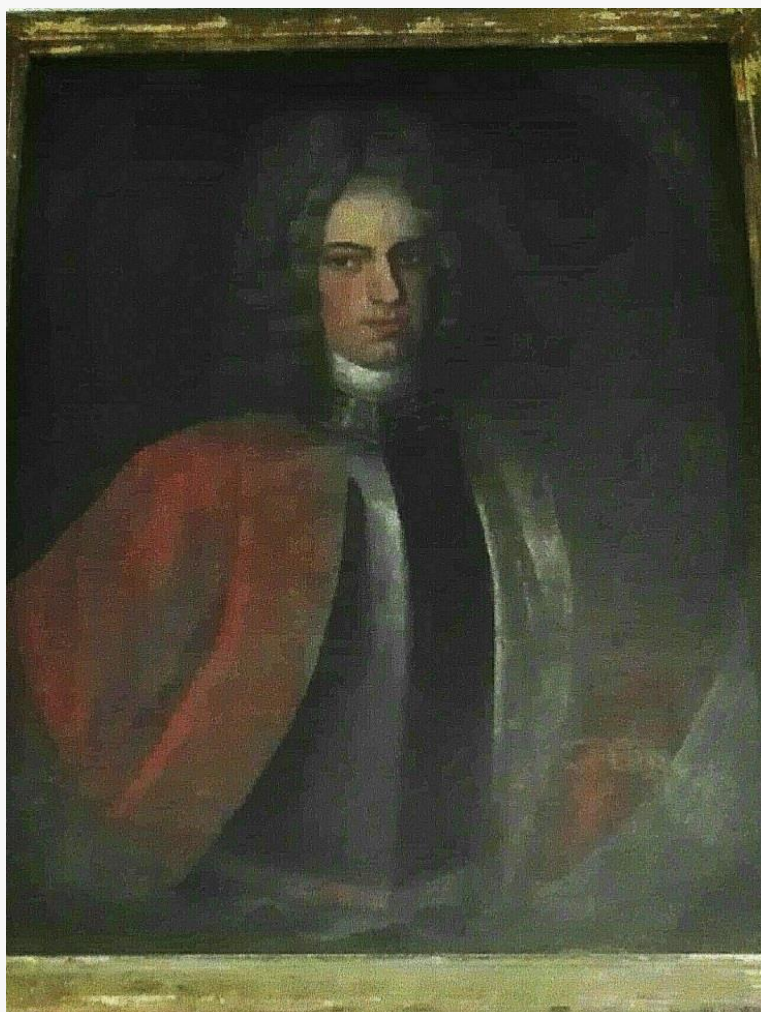
Těmito konflikty se tak roku 1722 musely začít zabývat i soudy, které však jen potvrdily někdejší vrchnostenské rozhodnutí a přiřkly Křivoše Juřince. Na základě soudního usnesení z roku 1725 musely Příluky Juřince zaplatit odškodné ve výši 60 rýnských.

Další spory se rozhořely v průběhu roku 1762, tedy rok po smrti Jana Ludvíka ze Žerotína. Tehdy Přílučtí do křivošských polí opět vhnali své koně, ale Juřínští je zajali a pustili je až po zásahu vrchnostenských úřadů. K podobným sporům došlo i v letech 1801 a 1802. Poté byl spor konečně urovnán a oběma obcím bylo rušení mírového soužití úředně zakázáno.

Zajímavý příběh se na Juřince odehrával v 60. letech 18. století za Ludvíka Antonína ze Žerotína. Roku 1763 si juřinský poddaný Mikuláš Kozák od hraběte Žerotína zakoupil chalupu, která stála na panských pozemcích, spolu s 12 měřicemi polí (cca 2,3 ha). Dobře hospodařil a o tři roky později mu Ludvík Antonín odprodal „*kus pusté země*“ v panských lesích za 60 rýnských. Zde si Kozák postavil včelín, kterému se začalo říkat „*u Milenky*“, a tento svůj včelín též nechal zapsat do medařských knih. Majetek rozšířil i o pastvinu pro hovězí dobytek. Přízni Ludvíka Antonína ze Žerotína se těšil zřejmě pro své povolání, protože sloužil v panských lesích jako hajný.

Jak můžeme vidět, za časů Jana Ludvíka a jeho syna Ludvíka Antonína se toho na Juřince událo poměrně dost. Ludvík Antonín byl dvakrát ženatý a zplodil několik dcer. Zemřel v roce 1808 a meziříčské léno připadlo jeho mladšímu bratrovi **Josefovi Karlovi ze Žerotína (*1728 - †1818)**.

S příchodem 19. století se začali Žerotínové dostávat do finančních problémů. Proдали i své rodové sídlo ve Velkých Losínách (1802) a záhy poté odprodali i rozsáhlé alodní panství Rožnov-Krásno (1815). Meziříčské léno jim však zůstalo až do roku 1848, kdy došlo ke zrušení poddanství, čímž postupně zanikla i biskupská léna. Ta se většinou transformovala ve velkostatky a ten meziříčský Žerotínům náležel až do 20. století.

*Ludvík Antonín ze Žerotína, majitel Juřinky v letech
1762 až 1802 (zámek Velké Losiny)*

Sepsal Pavel Lasztovicza

OHLÉDNUTÍ ZA KULTURNÍMI AKCEMI

Výšlap na Strážku 2017

Dne 30.12.2017 se uskutečnil již 41. ročník výšlapu na Strážku. Jak je už tradicí, sraz byl v 14:00 u hřiště TJ, odkud jsme se společně vydali k vrcholu kopce Strážka, jehož dominantou je již mnoho let vysílač „Apolo“.

K tomuto vysílači ale v posledních letech nemíří jen občané Juřinky, ale setkávají se zde i „sousedé“ z Poličné a Lhoty u Choryně, kteří zde přicházejí ze svých obcí. Jedná se tak o tradiční družbu na pomyslné hranici tří obcí.

Počasí letošnímu výšlapu přálo, čerstvě napadaný sníh křupal pod nohama a tyrkysová obloha byla již jen pomyslnou třešničkou na dortu.

VÝŠLAP NA STRÁŽKU 30. 12. 2017

Maškarní bál

Již potřetí osadní výbor uspořádal pro občany Juřinky maškarní bál. Ten letošní se uskutečnil v „Hostinci TJ Juřinka“ v sobotu 3. 3. 2018.

Program byl opravdu bohatý. Během odpoledne probíhala dětská část, v rámci které byly pro děti připraveny soutěže o ceny. Soutěžemi je provázely dvě animátorky Verča a Martina. Následovalo hlasování o králi a královně dětského bálu a vyhlášení tomboly. Tombola byla letos skutečně bohatá a děti se mohly těšit na více jak 70 cen. Hlavní cenou byla oblíbená společenská hra Aktivita.

Od 19:00 startovala večerní část pro dospělé. K poslechu a tanci Juřiňákům hrála kapela „O.K. Country“. V 21:00 bylo pro dospělé připravené překvapení - taneční vystoupení irské taneční skupiny Oileán.

Dospělí se letos nenechali dětmi zahanbit a i oni došli ve velkém počtu v maskách, které byly překrásné. Volba krále a královny maškarního bálu byla proto nelehká. Nakonec zvítězili manželé Škrlovi s maskou Kleopatry a Faraona. V závěru se losovala tombola, v níž hlavní cenou bylo „retro rádio“ Všichni se příjemně bavili do pozdních ranních hodin.

Na Juřince se pálily čarodějnice

Poslední dubnovou sobotu, tedy 28. 4., se na kopci zvaném „Hruška“ konalo tradiční pálení čarodějnic. Celý slet započal v 15:00 a pro obyvatele Juřinky byl připraven bohatý program. Děti soutěžily v celé řadě disciplín: skákaly v pytli, zdobily čarodějnice, soutěžily v disciplíně „lano“ a v mnoha dalších hrách. Všemi soutěžemi je provázela čarodějka Martina.

Pro každého účastníka byl připraven špekáček, který si mohl upéct na ohni.

V 18:00 jsme pak společně zvolili nejkrásnější čarodějnice a čaroděje v dětské kategorii a následně nejlepší masku v kategorii dospělých. Výherci byli Vojtěch Dorotík, Natálie Madaraszová v dětské kategorii a v dospělé zvítězila Dana Nováková.

Po vyhlášení nejlepších masek již nic nebránilo v zapálení vatry a „upálení“ odsouzené čarodějnice.

Od 19:00 k poslechu hrál valašskomeziříčský muzikant Jan Hlucháň a následně kapela Zdendalele Band.

Všichni přítomní, kterých se zde letos sešlo kolem osmi desítek, se bavili až do večerních hodin.

Kácení máje

Tradiční kácení máje letos proběhlo v sobotu 26.5.2018 a přineslo bohatý program a výtečnou zábavu. Letos poprvé byl program okořeněn zážitkem folklorním, už od tří hodin na točně totiž vyhrával soubor Mezříčan. Po jeho vystoupení následovalo očekávané skácení májky následované různými soutěžemi a hrami. Bohaté a chutné občerstvení bylo zajištěno, počasí více než přálo, a tak není divu, že se Juřiňáci bavili do pozdních nočních hodin.

Májové pobožnosti

V měsíci květnu – měsíci zvláště zasvěceném Panně Marii - se konají májové pobožnosti. Ani na Juřince tomu nebylo jinak. Několik věřících se opakovaně setkávalo v milých prostorách naší kapličky. Některé z žen dokonce přispěly k její výzdobě. Děkujeme paní Minarčíkové, která upaličkovala krajku na ubrus a lilie do vázy, a paní Malenovské, jež darovala sošku Jezulátka.

SDH JUŘINKA

Obvodová soutěž hasičů v Hrachovci vítězně pro Juřinku

V sobotu 12. května se konala soutěž v požárním sportu obvodu Valašské Meziříčí a Lešná na sportovišti v místní části Hrachovec. Soutěžilo se ve dvou disciplínách, a to v běhu na 100 m s překážkami a v požárním útoku. Celkem se soutěže zúčastnilo 6 družstev mužů v kategorii nad 15 let, 1 družstvo žen nad 15 let (Velká Lhota) a 7 družstev mužů nad 35 let.

Pořadí družstev nad 35 let - staří páni:

1. Krhová 26,26 sec.
2. Lhota u Choryně 7,81 sec
3. Juřinka 28,00 sec.

Hlavní kategorií byla soutěž mužů, kde si cenné kovy rozdělili hasiči z Juřinky, Lešné a Velké Lhoty. Po disciplíně 100 m překážek bylo pořadí:

1. Juřinka
2. Lešná
3. Velká Lhota

Pořadí jednotlivců - muži:

1. Šuba R. 17,74 sec.
2. Skalka T. 17,98 sec.
3. Burda J. 18,12 sec.

Na závěr soutěže změřili své síly závodníci v královské disciplíně pravdy, a to požárním útokem, ve které jsme dosaženým časem 20,80 sec. nenašli přemožitele. Stejně jako v loňském roce jsme vybojovali postup na okresní kolo v PS, které se bude konat 16. června ve sportovním areálu v Horním Lidči.

Celkové pořadí - kategorie muži:

1. Juřinka
2. Lešná
3. Velká Lhota

Družstvo Juřinky reprezentovali sourozenci Libor a Jarek Burdovi, Skalka Tomáš, Gut Zdeněk, Horák Zdeněk, Šenkyřík Ondřej a Šuba Radek. V kategorii nad 35 let závodili Konvičný Pavel, Horák Zdeněk st., Otáhal Jarek, Šuba Radek st. a Slovák Petr.

Tímto chceme poděkovat našim závodníkům za skvělé výkony a věříme, že budou skvěle reprezentovat Juřinku i na dalších sportovních kláních.

Radek Šuba st., trenér SDH Juřinka

TJ JUŘINKA

Fotbalová sezona 2017/2018 končí.

Jsme na konci další fotbalové sezony a můžeme říci, že byla úspěšná. V soutěžích jsme udrželi všechna mládežnická družstva od mladších a starších přípravek, přes mladší a starší žáky až po dorost. Muži Juřinky byli poprvé ve své historii účastníky krajského přeboru.

Přípravky nejsou tabulkově hodnoceny. Mladší hraje turnajově a starší přípravek měla rovnocenné soupeře jen v Jarcově a Kateřiněch. Mladší žáci vybojovali 3. pozici, starší se umístili na 4. místě. Největší starosti byly s dorostem, u nich se dokonce pro malý počet hráčů uvažovalo o odhlášení ze soutěže. Soutěž zachránila dohoda s TJ Jiskra Krhová a hrálo se pod hlavičkou Juřinka – Krhová s tím, že část zápasů se odehrála na hřišti v Krhově. Dorost skončil v okresním přeboru na 3. místě. Družstvo mužů čekají ještě v krajském přeboru dva zápasy a soutěž s velkou pravděpodobností udělí.

I v letošním roce probíhají náborové akce mládeže. V průběhu roku mohou rodiče s dětmi navštívit kterýkoliv trénink mládeže. V měsíci září proběhnou organizované náборы v okolních základních školách. V případě zájmu kontaktujte sekretáře klubu p. Hřívu, tel. 721 478 321.

Neustále se potýkáme s nedostatkem trenérů mládeže. Bez pomoci rodičů by to zkrátka nešlo. Vítejte tuto příležitost k oslovení sportovních fandů i dalších rodičů k podpoře organizace volného času naší mládeže. V případě zájmu kontaktujte opět p. Hřívu.

Na poslední lednové Valné hromadě TJ Juřinka byl přednesen návrh na převod části majetku jednoty na město Valašské Meziříčí. Jednalo by se o budovu šaten. Za pomoci investic města by se z této budovy mohlo stát kulturní a společenské centrum Juřinky. Součástí investic by bylo i vybudování víceúčelového hřiště. Valná hromada vzala návrh na vědomí. V současné době se zpracovává studie stavebních úprav objektu a jeho okolí s tím, že následně bude předložena k posouzení valné hromadě. Protože se jedná o celkem závažný krok k převodu majetku, který budovali občané naší obce, bude záměr konzultován s osadním výborem. Pravdou je, že v okolí patří sportovní areály obcím, o které se starají a které udržují.

Závěrem krátká zmínka o plánovaných investicích na příští rok 2019. Plánujeme zakoupení prodejního stánku k udírně, obnovu ocelových zábran za brankami na hlavním hřišti, rozšíření závlahy na tréninkové hřiště. Uvidíme, na co budou peníze.

Dále chci občany informovat o pronájmu hospody a bufetu na hřišti. Novým nájemcem je p. Vaněk z Poličné. Otevřeno má celý týden kromě pondělí a středy od 16,00 hodin a v době mistrovských utkání.

Za TJ Juřinka, předseda Ing. Miroslav Halašta